

Thứ Sáu, 27-9-2024. Năm B
Friday, September-27-2024. Year B
Tuần 25 Thường Niên

Lễ Nhớ Thánh Vincent de Paul, Linh mục

Gv 3, 1-11   Ecclesiastes 3:1-11
Mọi sự đều có lúc, mọi việc đều có thời (Gv 3,1)

Our time on earth is a gift. It's a limited resource, and it's important that we use it well. And yet God has "put the timeless into [our] hearts" (Ecclesiastes 3:11), giving us a longing for eternity. It's as if we are supposed to live in two different worlds at the same time. The way we spend our time in this life matters, but we are made for eternity, unbound by the constraints of time. So, do we busy ourselves only with trying to accomplish all our daily tasks in their "appointed time" (3:1)? Or do we also place a priority on spiritual pursuits?

Qoheleth, the author of Ecclesiastes, wrote that there is a "time" for all things; God gives us tasks to "be busied about" (3:1, 10). But even though God put the timeless into our hearts, we don't really discover "from beginning to end, the work which God has done" (3:11). In other words, even though we are meant for eternity, we don't fully understand how God uses the tasks he places before us to prepare us for eternity. We are somehow in the dark about the meaning of it all. And so Qoheleth becomes despondent.

But we have an advantage that Qoheleth didn't have. We can look to the example of Jesus, eternal God who became man. He lived both in time and in eternity. He knows from experience what it's like to exist in this world,

Thời gian của chúng ta trên trái đất là một món quà. Đó là nguồn tài nguyên có hạn và điều quan trọng là chúng ta phải sử dụng nó thật tốt. Tuy nhiên, Thiên Chúa đã "đặt những điều vượt thời gian vào lòng [chúng ta]" (Gv 3,11), khiến chúng ta khao khát cõi vĩnh hằng. Cứ như thể chúng ta phải sống ở hai thế giới khác nhau cùng một lúc. Cách chúng ta sử dụng thời gian trong cuộc sống này rất quan trọng, nhưng chúng ta được tạo dựng cho cõi vĩnh hằng, không bị ràng buộc bởi những ràng buộc của thời gian. Vì vậy, có phải chúng ta chỉ bận rộn với việc cố gắng hoàn thành mọi công việc hằng ngày trong "thời gian đã định" (3,1)? Hay chúng ta cũng đặt ưu tiên cho những mục tiêu thiêng liêng?

Qoheleth, tác giả sách Giảng viên, đã viết rằng vạn vật đều có "thời điểm"; Thiên Chúa giao cho chúng ta những nhiệm vụ để "bận rộn" (3,1. 10). Nhưng mặc dù Chúa đặt điều vượt thời gian vào lòng chúng ta, chúng ta vẫn không thực sự khám phá được "từ đầu đến cuối công việc Chúa đã làm" (3,11). Nói cách khác, mặc dù chúng ta được sinh ra ở cõi vĩnh hằng, nhưng chúng ta không hiểu hết cách Chúa sử dụng những nhiệm vụ mà Ngài đặt ra trước chúng ta để chuẩn bị cho chúng ta về cõi vĩnh hằng. Bằng cách nào đó chúng ta không biết gì về ý nghĩa của tất cả những điều đó. Và thế là Qoheleth trở nên chán nản.

Nhưng chúng ta có một lợi thế mà Qoheleth không có. Chúng ta có thể noi gương Chúa Giêsu, Thiên Chúa vĩnh cửu đã làm người. Ngài sống cả trong thời gian và cõi vĩnh hằng. Qua kinh nghiệm, Ngài biết việc tồn tại trên thế giới này như thế nào, việc phải đưa ra

what it's like to have to make choices about how to use limited time. Sleep or pray? Stay put in the midst of a fruitful ministry or move on (Mark 1:37-38)? Interrupt an urgent errand in order to heal an insistent sufferer (Mark 5:21-43)? Surely Jesus understands our challenges and is eager to lead us as we choose how to use our time to accomplish God's desires. He understood both God's eternal purposes and the needs in front of him, and he can help us do the same

It matters how we spend our time here on earth because the choices we make can help carry out God's plan in the world. But the ways we spend our time can also increase our longing for heaven and make us more ready to spend eternity with God. May we learn the wisdom of living with our feet on earth and our hearts in heaven!

“Eternal loving God, help me to use the time you've given me with an eye toward eternity.”

những lựa chọn về cách sử dụng thời gian có hạn là như thế nào. Ngủ hay cầu nguyện? Ở lại giữa một chức vụ có kết quả hay tiếp tục (Mc 1,37-38)? Làm gián đoạn một công việc khẩn cấp để chữa lành một người đang đau khổ (Mc 5,21-43)? Chắc chắn Chúa Giêsu hiểu những thử thách của chúng ta và sẵn sàng dẫn dắt chúng ta khi chúng ta chọn cách sử dụng thời gian để thực hiện những mong muốn của Thiên Chúa. Ngài hiểu cả mục đích vĩnh cửu của Thiên Chúa lẫn những nhu cầu trước mắt Ngài và Ngài có thể giúp chúng ta làm điều tương tự

Điều quan trọng là chúng ta sử dụng thời gian của mình trên trái đất như thế nào bởi vì những lựa chọn chúng ta đưa ra có thể giúp thực hiện kế hoạch của Chúa trên thế giới. Nhưng cách chúng ta sử dụng thời gian cũng có thể làm tăng niềm khao khát thiên đàng và khiến chúng ta sẵn sàng hơn để sống đời đời với Chúa. Cầu mong chúng ta học được sự khôn ngoan khi sống với đôi chân trên đất và tâm lòng trên thiên đàng!

Lạy Chúa hằng yêu thương, xin giúp con sử dụng thời gian Chúa ban cho con để hướng tới cõi vĩnh hằng.

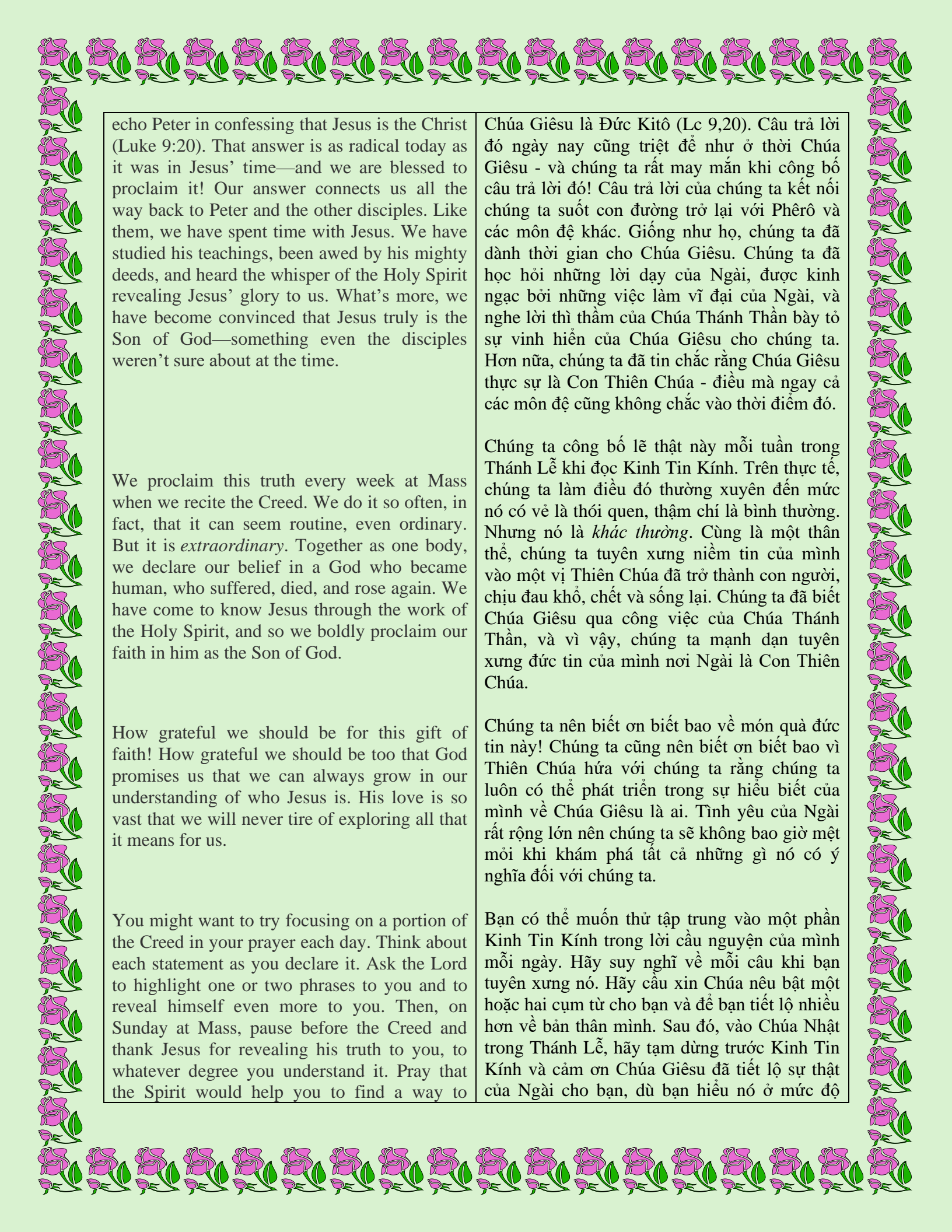
Lc 9, 18-22   Luke 9:18-22
Mọi người bảo Thầy là ai? (Lc 9,18)

If you asked ten people on the street who Jesus is, you would probably get fifteen different answers! Some might say he is a historical figure. Others might call him a moral teacher or philosopher. Some may deny that he ever existed. And still others might call him a prophet, like the people in the crowd in today's Gospel.

But you might also hear one or two people

Nếu bạn hỏi mười người trên đường phố Chúa Giêsu là ai, bạn có thể sẽ nhận được mười lăm câu trả lời khác nhau! Một số người có thể nói Ngài là một nhân vật lịch sử. Những người khác có thể gọi Ngài là một thầy đạo đức hoặc triết gia. Một số có thể phủ nhận rằng Ngài đã từng tồn tại. Và những người khác có thể gọi Ngài là một nhà tiên tri, giống như những người trong đám đông trong Tin mừng hôm nay.

Nhưng bạn cũng có thể nghe thấy một hoặc hai người lặp lại lời thánh Phêrô tuyên bố rằng

echo Peter in confessing that Jesus is the Christ (Luke 9:20). That answer is as radical today as it was in Jesus' time—and we are blessed to proclaim it! Our answer connects us all the way back to Peter and the other disciples. Like them, we have spent time with Jesus. We have studied his teachings, been awed by his mighty deeds, and heard the whisper of the Holy Spirit revealing Jesus' glory to us. What's more, we have become convinced that Jesus truly is the Son of God—something even the disciples weren't sure about at the time.

We proclaim this truth every week at Mass when we recite the Creed. We do it so often, in fact, that it can seem routine, even ordinary. But it is *extraordinary*. Together as one body, we declare our belief in a God who became human, who suffered, died, and rose again. We have come to know Jesus through the work of the Holy Spirit, and so we boldly proclaim our faith in him as the Son of God.

How grateful we should be for this gift of faith! How grateful we should be too that God promises us that we can always grow in our understanding of who Jesus is. His love is so vast that we will never tire of exploring all that it means for us.

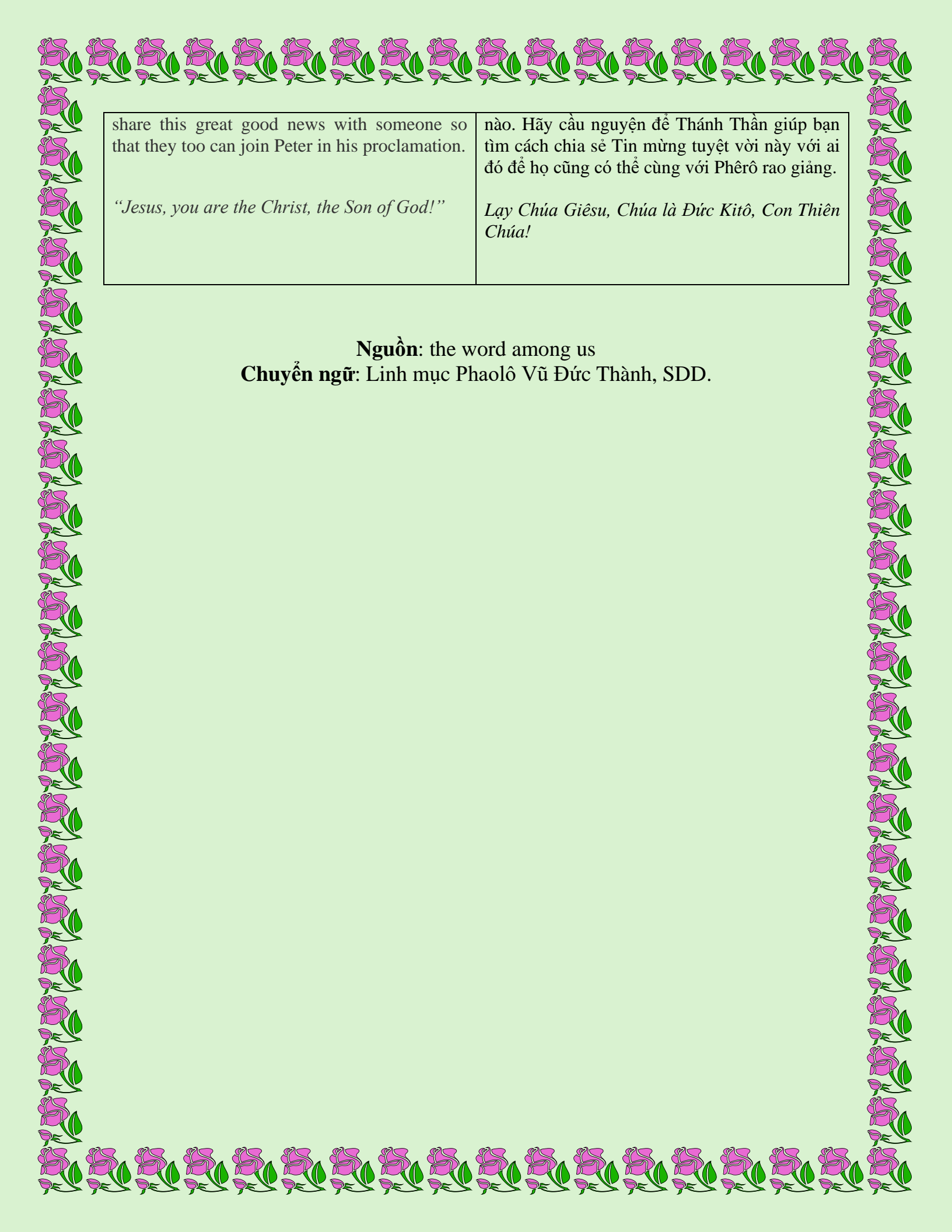
You might want to try focusing on a portion of the Creed in your prayer each day. Think about each statement as you declare it. Ask the Lord to highlight one or two phrases to you and to reveal himself even more to you. Then, on Sunday at Mass, pause before the Creed and thank Jesus for revealing his truth to you, to whatever degree you understand it. Pray that the Spirit would help you to find a way to

Chúa Giêsu là Đức Kitô (Lc 9,20). Câu trả lời đó ngày nay cũng triệt để như ở thời Chúa Giêsu - và chúng ta rất may mắn khi công bố câu trả lời đó! Câu trả lời của chúng ta kết nối chúng ta suốt con đường trở lại với Phêrô và các môn đệ khác. Giống như họ, chúng ta đã dành thời gian cho Chúa Giêsu. Chúng ta đã học hỏi những lời dạy của Ngài, được kinh ngạc bởi những việc làm vĩ đại của Ngài, và nghe lời thì thầm của Chúa Thánh Thần bày tỏ sự vinh hiển của Chúa Giêsu cho chúng ta. Hơn nữa, chúng ta đã tin chắc rằng Chúa Giêsu thực sự là Con Thiên Chúa - điều mà ngay cả các môn đệ cũng không chắc vào thời điểm đó.

Chúng ta công bố lễ thật này mỗi tuần trong Thánh Lễ khi đọc Kinh Tin Kính. Trên thực tế, chúng ta làm điều đó thường xuyên đến mức nó có vẻ là thói quen, thậm chí là bình thường. Nhưng nó là *khác thường*. Cùng là một thân thể, chúng ta tuyên xưng niềm tin của mình vào một vị Thiên Chúa đã trở thành con người, chịu đau khổ, chết và sống lại. Chúng ta đã biết Chúa Giêsu qua công việc của Chúa Thánh Thần, và vì vậy, chúng ta mạnh dạn tuyên xưng đức tin của mình nơi Ngài là Con Thiên Chúa.

Chúng ta nên biết ơn biết bao về món quà đức tin này! Chúng ta cũng nên biết ơn biết bao vì Thiên Chúa hứa với chúng ta rằng chúng ta luôn có thể phát triển trong sự hiểu biết của mình về Chúa Giêsu là ai. Tình yêu của Ngài rất rộng lớn nên chúng ta sẽ không bao giờ mệt mỏi khi khám phá tất cả những gì nó có ý nghĩa đối với chúng ta.

Bạn có thể muốn thử tập trung vào một phần Kinh Tin Kính trong lời cầu nguyện của mình mỗi ngày. Hãy suy nghĩ về mỗi câu khi bạn tuyên xưng nó. Hãy cầu xin Chúa nêu bật một hoặc hai cụm từ cho bạn và để bạn tiết lộ nhiều hơn về bản thân mình. Sau đó, vào Chúa Nhật trong Thánh Lễ, hãy tạm dừng trước Kinh Tin Kính và cảm ơn Chúa Giêsu đã tiết lộ sự thật của Ngài cho bạn, dù bạn hiểu nó ở mức độ

share this great good news with someone so that they too can join Peter in his proclamation.

“Jesus, you are the Christ, the Son of God!”

nào. Hãy cầu nguyện để Thánh Thần giúp bạn tìm cách chia sẻ Tin mừng tuyệt vời này với ai đó để họ cũng có thể cùng với Phêrô rao giảng.

Lạy Chúa Giêsu, Chúa là Đức Kitô, Con Thiên Chúa!

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.